

Poezija

Rita Saliba

“Aħna qegħdin hawn għax nixtiqulek il-ġid.”

Għadni diehel mix-xirja, li nagħmel b’harba wara x-xogħol. Insibhom kollha fil-kamra ta’ barra. Niesi, b’harsithom imsammra fuqi. Ma kienx mument li hallejt cavetta għand ommi. Hbejt il-pizez tal-friza bil-flokk wiesa’; il-pakkett taz-zalzett se taħbat tinzillu l-friza hassejtu kiesaħ ma’ zaqqi. Bqajt diehel fil-kċina u tfajt il-basket tal-plastik b’kollox fil-frigg. Kelli anke pakkett xfafar tal-leħja, maħtuf l-aħħar haġa minn fuq xkaffa, sab ruħu għall-frisk. Xammejt riha ta’ kejk. Ma kontx intbaħt bih fuq il-mejda mkahhla mal-ħajt. Il-mara ta’ hija. Hi ħmietu. Imma ma jaħbatx għelug snini, u lanqas ma ħadt promozzjoni. Xi promozzjoni trid tiehu fil-laboratorju fejn naħdem? Li qgħadt nofstanhar nosserva żewġ ġrieden irvillati f’gaġġa? Staġnajt f’dak il-post, bħaċ-ċelloli mejta fit-tubi tal-ħġieg.

Is-skiet stennieni fil-kamra ta’ barra, li sservi ta’ kamra tas-sodda, la jitlquli ’l hemm. Mhux sinjal tajjeb li ltaqgħu kollha għandi. Ommi, berflet it-tissue bejn idejha, għajnejha ħomor iharsu lejn id-disinn, jew il-ħmieġ ta’ fuq it-tapit. Oħti trekknet ma’ żewġha. Is-soltu thalli lilu jitkellem. M’għandix bżonn min jitkellem għalija. Il-mutur begħtu. Il-prietki dfinthom. Xtrajt karozza. Għadni nħallasha. Billi nixrob kultant m’jien inweġġa’ l hadd. Imma x’jindaħal dan? Oħti ż-żgħira tbissmitli bis-serqa. Ġiet magħhom bilfors. Missieri kien qed jirrangali gwarniċ imxattar.

“Dan aghmlu fuq żewġ anelli,” qalli qabel poġġa bilqiegħda. Kont naf li lest li jibda.

“Poġġi naqra, Dario,” qalli hija.

Ma tajtx kasu. Aħjar nibqa’ bilwieqfa f’każ li jkolli nitlaq ’il barra. Mhux se jibqgħu hawn f’dat-taqlib. Jafu jagħlqu l-bieb warajhom. Imma issa l-kurżità kilitni. Ġara xi haġa. Min seta’ miet, jew marad? Harist lejhom kollha għal xi ħjiel. Oħti ħarset lejn żewġha. Infaħt.

“Dario, ninsabu inkwetati fuqek!” qalli Tony, ir-raġel t’oħti.

Biex herġin? Tassew li ili ma nersaq lejn id-dar tal-ġenituri. U nsejt immur bir-rigal tan-neputi għal għeluq sninu. X’raw stramb fija, jew x’ma rawx? Abjad karti, naf. M’iniex immur fix-xemx. Nippreferi nibqa’ hawn imkaħħal mal-laptop, insensel erba’ kelmiet. Missieri qam minn bilqiegħda u newwilli gazzetta mitwija. Ma naqrax gazzetti. L-aħbarjiet narahom mill-kompjuter. Ma jinteressawnix wisq; kemm sar żvilupp dawn l-aħħar snin, kemm qed jiġġenera kummerċ, kemm saru investimenti ... Ma nafx x’riduni nara. Ma nafx li kont sirt famuż.

“Il-poeżija, Dario,” beda missieri, “qed iġġennek!”

Ftaħt il-gazzetta mitwija. Ritratt tiegħi meħud min jaf minn fejn, ħares lejja mill-paġna tan-nofs. Taħtu artiklu dwar il-kitbiet tiegħi. Ma niftakarx li tajt xi intervista lil xi ħadd.

“X’għandha hażin il-poeżija?”

“Qed issir tal-biża.”

“Makabra.”

“Ixxaqleb lejn l-oskur ...”

“Qed nara li qrajtuh sew l-artiklu kollha kemm intom.”

Il-mamà ħarset lejja għall-ewwel darba. “Dario, kont tikteb sabiħ tant. Dawk il-versi li kont tiktbilna f’xi okkażjoni. Tferrahna. Kollha kont nerfagħhomlok. U issa, tikteb titli bħal *Dekompożizzjoni ... Taħt il-Kaptelli ... Żejt imrangat ...*”

Dik hija espressjoni hierġa minni, ħsusi, ikolli bżonn nirremetti ittri kliem fuq blank document sakemm nara biċċa xogħol kompluta. Kif se nfehemhom?

“Ma tithajjarx titkteb dawk l-istejjer helwin ta’ shaħar żgħar li jiġu jagħlqulna l-kpiepel t’għajnejna filgħaxija?” Lehen oħti ż-żgħira bilkemm instema. Bilfors qalulha xi tghid. Niftakar li kont ivvintajtilha storja biex innessiha l-pupa li dfintilha rasha fil-qasrija. Jekk niftakar sew hallejtha torqod u spicċajthielha waqt li kienet rieqda. Is-shaħar iż-żgħar kienu għamlu festa mill-biċċiet tal-plastik. Ommi donnha ftakret. Għajnejha mberrqin weħlu fuq disinn mit-tapit, donnu qed jikber u jiġġebbed lejha.

“U tohroghom f’kotba għat-tfal. Iddahħal xi haġa għall-kitba tiegħek.”

Hemm ahna. Iriduni nagħmel il-flus. Poeta jmut bil-ġuħ. Lanqas niesu ma jaqraw il-poeziji tiegħu. Jaqraw x’kitbu dwaru, dwar kitbietu. Qed jagħfas il-ġuħ. M’għandix aptit nisma’ prietki vojta.

“Il-poezija mhix għal kulhadd,” lissint. Stajt ninnota li l-oħrajn hađu r-ruħ, li ftaħt hałqi fl-aħħar. Iridu jargumentaw.

“Mela dik poezija? Qed iġġibna fi lsien in-nies b’li qed tikteb!” Il-papà tilef sabru.

“X’qed nikteb?” sfidajtu. Hadli l-gazzetta minn idi u sab linja fl-artiklu.

“Nitliegħeb ma’ gismek maħsul f’lejl ta’ passjoni ... riħtek tqajjem l-irwiefen ġo fija ... inxomm ir-riħa tad-deffien ...” Kien se jaqra linja oħra iżda rajtu maħsud.

“Din x’kitba hi? Jaqaw qed tiblagħhom?” għajjat qrib wiċċi.

L-artiklu qraħ xi hadd mill-uffiċċju tal-papà. Hammarlu wiċċu.

“Mhux hekk, Paul!” qabżet ommi.

“Dario, jekk għandek xi problemi, tkellem magħna. Ghidilna, inkwetat fuq xi haġa?”

“Inkwetat għax nikteb versi? Insib żvog fil-poezija, li saret ħajti?” wegħibt lil ommi. Bilkemm ridt nemmen x’qed jiġri f’dil-kamra. In-nifsijiet tagħhom bdew jinxtammu tqal. Kelli seba’ mitt sena nerġa’ nsib ruħi waħdi. Żaqqi qed tgorr u nixtieq niekol li rrid u li joghġobni. Il-pakkett zalzett li xtrajt ma tfajtux fil-friża. Se jinżillu s-silġ kollu. Jaf ninsieh. Idewwed u jnitten frigg.

“Hemm tant x’tikteb!”

“Erġa’ ibda ikteb proża, stejjer sbieħ.”

“Inkunu aktar komdi aħna wkoll!”

“Intom?! Din m’għandhiex x’taqsam magħkom!” għajjatt.

“Dario, dan li qed tikteb mhux int,” qalli Tony. Fejn jaf min jien? Tajt daqqa t’għajn ’l oħti. Ingibdet lura minn ħarsti.

“Min taħsbu li jien? Mhux l-istess għadni, Dario tat-tebgħa fuq għajnu x-xellugija. Dario li ma jhobbx il-folol, li jippreferi l-lejl mill-jum ...”

“Irriduk tkun kuntent, dak kollox.”

Jien kuntent. Huma mhumiex.

“Qed tinkwetaw għalxejn. Imma issa, jimporta toħorġu. Għada rrid inqum għax-xogħol.” Qomt niftaħ il-bieb. Ma kinux beħsiebhom jitolqu.

“Kollox sew! Nibda nikteb proża, stejjer ta’ dinja tħaddar u arja li timlielek il-pulmun, ta’ nies li jafu biss it-tajjeb u ssibhom lesti biex jgħinuk!” Dal-kliem qanqal aktar ħars neffiedi, suspettuz. Aħjar nibdel it-ton ta’ leġni. Jekk nilqgħalhom se tiġini aġġar. Jibqgħuli hawn jargumentaw.

“Insejt noffrirkom x’tixorbu. Grace, dak il-kejk int ġibtu?” Il-mara ta’ hija ħmaret. Qomt u mort tajtha bewsa fuq haddejha. Il-fwieħa ta’ wara widnejha għoddha stordietni. Stajt nintebaħ li nfixlet.

“M’għandkomx għax tinkwetaw. Il-poezija ftit jaqrawha. Jaf ma tinftihemx ...” Missieri kien se jgħid xi ħaġa. Waqqaftu. “Jekk tridu sserrġu raskom, nibda nikteb ir-rumanzi, tajjeb hekk?” M’emmunix, naf. Tnikkru qabel ħarġu wara xulxin kollhom ħars biċ-ċiera.

Dhalt nitfa’ l-pizza fil-forn. Intasabt mal-mejda. Ftaħt il-gazzetta fejn kien hemm l-artiklu dwar kitbieti. Bdejt naqra, qbiżt il-linji. M’hemm xejn li ma nafx li ktibt ... titli ta’ poeziji stampati b’tipa ħoxna sewda, versi meħudin barra mill-kuntest interpretati mill-artikolista, qbiżt aktar linji jduru mal-istess ħsieb, qrajt aktar ’l isfel.

Il-poeta qed jara l-għadam taħt il-gilda, ix-xjuħija u l-mard iħassar il-mudullun. Xi drabi jissieħeb mad-dgħufija, f’oħrajn jirribella għax jaf

li ma jista' qatt jirbah lin-natura. Il-poeżija ta' Darmanin hija pittura siekta m'callsa fuq tila m'gebbda, id-dnub immortalizzat f'pinzellati, sensiela ta' kuntrasti b'hat-tarbija tarja ilma mormija b'borża tal-plastik minn ommha u omm midfuna f'borża tal-plastik wara li ż-żmien u l-mard qaddidha.

Darmanin huwa r-ribelli, l-antikonformist, l-antireliġjuż, b'metafori jiddominaw l-użu tas-salib; jilmonta mill-għeja, jishet soċjetà mgħammada bi frivolitajiet. Madankollu l-poeta jibqa' jiggranfa mal-issa, ifittex u jibqa' jivvjaġġa permezz tal-versi tiegħu ... Darmanin huwa l-poeta tal-lum ...

Qabadni d-dardir. Fi mnifsejja dahlet riha ta' hlewwa, hjiel ta' essenza tal-lewż imhallta ma' tuffieħ iffermentat. Ftakart fil-kejk jistenna quddiemi. Ma xtaqtx nieklu qabel il-pizza, imma l-ġuħ beda jagħfas. Qtajt biċċa. Minn ġo nofsu żzerżqet krema ħadra li dellkitli idi. Fakkritni fil-kampjun li analizzajt aktar kmieni fil-laboratorju. Subgħajja t'idi x-xellugija bdew iwahħlu. Dawk tal-leminjia bdew jikluni biex nikteb. Sibt pinna u borża tal-karti. Harbixt it-titlu ġdid ta' poeżija: *Tnixxija*.